

Se zřetelem na to nelze vytýkati promlčení vzhledem k tomu, že držba bodel p o č a l a již v roce 1918, a nelze též na tento případ vztahovati ani nařízení Národního výboru, které se týká pouze trestných činů spáchaných před 28. říjnem 1918. Bylo proto zmateční stížnost v tomto směru zamítnouti jako bezdůvodnou a bylo proto též ponechati v platnosti výrok o propadnutí bodel, které dlužno po rozumu § 46 zbroj. pat. odvésti vojenskému eráru.

Podle § 411 tr. z. nelze stíhati úmyslná lehká poškození mezi manžely, neboť poškození taková dlužno považovati za zlé nakládání po rozumu § 419 tr. z. Na taková poškození vztahují se předpisy § 419 tr. z. (vid. sb. 3530/08 a rozhodnutí č. 2758 Sb. n. s.) a dlužno též při projednávání těchto přestupků zachovávat předpisy § 419 tr. z., že musí býti při líčení tomu manželu, s nímž bylo zle nakládáno, dána možnost žádati polehčení nebo prominutí trestu. Podle jasného znění zákona vztahuje se ustanovení § 419 tr. z. i na manžely rozvedené, nelze je však vztahovati na manžely, jichž manželství bylo v době činu rozloučeno, nebo prohlášeno za neplatné. Neměl proto soud nalézací obžalovaného uznati za to, že kopnuv svou manželku, lehce ji poranil, vinným přestupkem podle § 411 tr. z., nýbrž měl, nebylo-li tvrzeno rozloučení neb neplatnost jeho manželství s poškozenou, jednati po rozumu § 419 tr. z.

Čís. 5448.

Obmedzenie § 547, odst. 3, čís. 2 tr. p. nevzťahuje sa na odvolanie pre povolenie podmieneného odkladu výkonu trestu. Prípustnosť odvolania z tohoto dôvodu je založená v odst. 2 § 547 tr. p.

(Rozh. zo dňa 30. novembra 1935, Zm III 423/35.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti Dr. A. K., obžalovanému z prestupku utrhanja na cti, vyhovel opravnému prostriedku pre zachovanie právnej jednotnosti, podanému generálnou prokuratúrou podľa § 441 tr. p., a vyslovil, že pravoplatným usnesením krajského súdu v Komárne ako súdu odvolacieho zo dňa 18. decembra 1934 bol porušený zákon v ustanovení § 547, odst. 2 tr. p. a § 7, posledného odstavca zák. č. 562/1919 Sb. z. a n., nakoľko bolo odvolanie povereníka štátneho zástupcu do povolenia podmiennečného odkladu výkonu trestu odmietnuté ako zákonom vylúčené; ďalej vyslovil, že toto rozhodnutie nemá pre strany účinku.

D ô v o d y:

Rozsudkom krajského súdu v Komárne ako súdu odvolacieho bol Dr. A. K. odsúdený pre prestupok utrhanja na cti podľa § 3, odst. 1 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n. k trestu 500 Kč, v prípade nevyožiteľnosti k 10 dňom uzamknutia a spisy boly vrátené prvostupňovému súdu k rozhodnutiu o podmiennečnom odklade výkonu trestu.

Okresný súd v Parkane, rozhodujúc dodatočne o podmiennečnom odklade výkonu trestu, povolil ho obžalovanému na skúšobnú dobu 1 roku usnesením zo dňa 27. 9. 1934. Povereník štátneho zastupiteľstva podal sťažnosť proti povoleniu podmiennečného odkladu výkonu trestu,

o ktorej rozhodol krajský súd v Komárne usnesením zo dňa 18. 12. 1934, odmietajúc odvolanie, nesprávne označené ako sťažnosť, ako zákonom vylúčené s tým odôvodnením, že pretože podľa § 7, posl. odst. zák. č. 562/1919 Sb. z. a n. výrok o podmienčnom odklade výkonu trestu je podrobený tým istým opravným prostriedkom ako výrok o treste a pretože podľa § 547, odst. 3, č. 2 tr. p. odvolanie v neprospech obžalovaného jedine čo do výmery trestu je vôbec neprípustné, vyjmúc že okresný súd použil § 92 tr. z. alebo § 21 prest. tr. zák., nemá odvolanie proti povoleniu podmienčného odkladu výkonu trestu miesta, lebo v tomto prípade napadnuté usnesenie vôbec neobsahuje posledne citované paragrafy a otázka podmienčného odkladu trestu s nimi ani vo všeobecnosti nesúvisí.

Krajský súd tedy zahrňuje pod pojem výmery trestu i podmienčný odklad výkonu trestu bez ohľadu na dobu, v ktorej toto ustanovenie tr. p. bolo vynesené a dobu uvedenia do života ustanovenia o podmienčnom odklade výkonu trestu a bez ohľadu na smysel a značenie tohoto výrazu ako intenciu cit. § tr. p. a spojenie, v ktorom ho bolo použité, a vyslovuje názor, vzhľadom k platnosti týchže zák. ustanovení aj pre rozhodovanie okresného súdu pri ukladaní trestu vôbec a nie len pri dodatočnom rozhodovaní o podmienčnom odklade výkonu trestu, že proti výroku o podmienčnom odsúdení osobitného opravného prostriedku v neprospech obžalovaného niet.

Názor tento je mylný. Treba si predovšetkým uvedomiť spôsob a rozsah výmery trestu v dobe uvedenia do života dotyčného ustanovenia trestného poriadku a s tým vo spojitosti smysel a obsah výrazu »výmera trestu« v § 547 tr. p. použitého, ako i intenciu tohoto zákonného ustanovenia čo do obmedzenia opravných prostriedkov proti rozhodnutiu okresného súdu.

V dobe uvedenia v život trestného poriadku nejestvoval zákon o podmienčnom odklade výkonu trestu, výmera súdom ukladaného trestu bola obmedzená len na ustanovenia trestného zákona a zákona o prestupkoch, a to v hraniciach stanovených vo všeobecnej časti týchto zákonov a pri jednotlivých trestných činoch, s použitím zmierňovacieho práva v § 92 tr. z. a § 21 prest. tr. zákona. Trestný poriadok pamätal ako na zvláštny materiálny zmätok na mylné použitie mimoriadneho zmierňovacieho práva v § 92 tr. z. a § 21 prest. zák. uvedeného.

Zo znenia odst. 3 § 547 tr. p. je zrejme, že zákonodarca týmto ustanovením zamýšľal vylúčiť odvolanie smerujúce v neprospech odsúdeného výhradne proti výške trestu uloženého okresným súdom v medziach sadzby, ponechal však možnosť opravného prostriedku i v neprospech odsúdeného, išiel-li okresný súd pri výmere trestu pod najnižšiu hranicu, alebo zmenil-li druh trestu, t. j. použil-li zmierňovacieho práva podľa § 92 tr. z. a § 21 prest. tr. zák., čiže intenciou § 547 tr. p. bolo nevy-lúčiť právo opravného prostriedku proti výmere trestu okresným súdom v takom rozsahu, pri ktorom mylné použitie zmierňovacieho práva súdu tvorilo materiálny zmätok v § 585, č. 3 tr. p. označený.

Povolenie podmienčného odkladu výkonu trestu znamená však o mnoho ďalekosiahlejšie zmiernenie trestu, znamená úplné jeho odpuste-

nie pri zachovaní podmienok v zákone stanovených, mylné jeho použitie tvorí podľa stálej praxi materiálny zmätkok podľa § 385, č. 2 tr. p., a nespadá presne pod pojem výmery trestu, zvlášte nie v smysle, v ktorom bolo tohoto výrazu použité v § 547 tr. p., lebo obsahom tohoto výrazu v tomto spojení bola len výška a druh trestu.

Nevzťahuje sa tedy obmedzenie § 547, odst. 3, č. 2 tr. p. na odvolanie pre povolenie podmieneného odkladu výkonu trestu a treba toto podradiť z dôvodov horeuvedených pod ustanovenie odst. 2 tohože §, ktoré dovoľuje podanie odvolania pre dôvod zmätočnosti podľa § 385, č. 2 tr. p. Iné podradenie by prišlo do kolízie s ustanovením zvláštnych zákonov (zák. na ochr. rep., o traskavinách, § 35 a § 43 zák. na ochr. rep.), ktoré povolenie podmieneného odkladu za tam stanovených podmienok vylučujú, lebo nebolo-li by opravného prostriedku proti podmienenému odsúdeniu, nebolo by možno učiniť nápravu, povolil-li by okresný súd podmienené odsúdenie i pri odsúdení pre činy v týchto zákonoch z povolenia podmieneného odkladu výkonu trestu vylúčené. Nemožno obsahove stožňovať výraz »výrok o treste«, použitý v § 7, posledný odstavec zák. č. 562/1919 Sb. z. a n., s výrazom »výmera trestu« v § 547, odst. 3 tr. p., lebo nemožno do užšieho pojmu zahrnúť pojem širší a vzťahnúť dôsledky predpisu platného pre pojem užší na pojem širší. Neobstojí ani dôvod krajského súdu, že otázka podmieneného odsúdenia nijak nesúvisí s § 92 tr. z. a § 21 prest. zák., lebo ako z horeuvedeného je zrejmé, ide tu v oboch prípadoch pri mylnom ich použití o materiálne zmätky. V dôsledku uvedeného je zrejmé, že krajský súd porušil zákon v § 7, posl. odst. zák. č. 562/1919 Sb. z. a n. a v § 547, odst. 2 tr. p., keď odvolanie proti rozsudku okresného súdu, smerujúce výhradne proti povoleniu podmieneného odkladu výkonu trestu, odmietol ako zákonom vylúčené.

Čís. 5449.

Ustanovenie § 221, čís. 4 tr. p. predpokladá takú telesnú alebo duševnú vadu, pre ktorú svedok ani sa nemôže pravdu dovedeť alebo ju sdeliť, prípadne pochopiť význam prísahy.

Keďže otázku, či svedok má byť vzatý do prísahy alebo nie, rieši súd podľa voľného uváženia, neľze jeho rozhodnutie o tom vôbec napadnúť z dôvodu zmätočnosti podľa § 384, čís. 9 tr. p.

Nejde o spolupachateľstvo na zločine vraždy podľa §§ 70, 278 tr. zák., ale len o pomocníctvo pri tomto zločine podľa § 69, čís. 2 tr. zák., ak vinníci vopred súhlasili, aby poškodený bol usmrtený, tým cieľom sa odobrali na miesto činu a boli tam len prítomní, keď nezistený pachateľ poškodeného usmrtil.

(Rozh. zo dňa 30. novembra 1935, Zm IV 564/35.)

Na j v y š š í s ú d v trestnej veci proti J. P. a spol., obžalovaným zo zločinu vraždy, vyniesol rozsudok, ktorým zmätočné sťažnosti obžalovaných a ich obhájcu čiastočne odmietol, čiastočne zamietol, z úradnej povinnosti však na základe dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b)